

Jana Ullmannová – životopis

Jana Ullmannová se narodila v Praze. Jako malá ráda jezdila na pionýrské tábory. Rok 1968 ji velice zasáhl. Brala to jako zradu od těch, kterým věřila. Maminka také nesouhlasila s tím, jak se vyvíjí politická situace, a proto se rozhodla emigrovat do bezpečí za rakouské hranice. Malé Janičce oznámila, že za nimi přijede, až dostuduje. Jelikož Jana vždy uměla říct svůj názor, okamžitě mamince sdělila, že jí musí vzít s sebou, jinak že její záměry prozradí.

Maminka nakonec souhlasila a v den před odjezdem vlaku, který byl poslední na dalších 20 let, stihly s Janou vyzvednout potřebná víza a pasy. Cesta vlakem byla velice náročná. Paní Jana ji popisuje jako „jeden ze zážitků, kdy měla největší strach“. Velice se bála, že vlak zastaví, a že se bude muset vrátit zpátky. To se naštěstí nestalo, do Vídně dorazily v pořádku a ubytovaly se u maminičiny tety. Maminka dostala práci a vše se, jak se zdálo, dařilo.

Problém však nastal, když se rozhodly udělat si menší výlet k rakouským hranicím s Československem. Procházely se podél hranice, když v tom se z druhé strany vřítel vojenský džíp, plně naložený československými pohraničníky. Ani se nestihly nadát a po krátké konverzaci je vojáci vyzvali, aby nastoupily do auta. Když odmítli, odjistili zbraně a násilně odhodili Janinu maminku do džípu. Jana měla to štěstí, že v té době vypadala mnohem mladší, než doopravdy byla, a proto ji vojáci nechali jít. Okamžitě běžela na rakouskou celnici. Bohužel bylo už moc pozdě. Následoval několikadenní výslech a prověřování stop. Došlo se k závěru, že se Jany maminka stala obětí únosu z rakouských hranic, jelikož v té chvíli stála už na rakouském území. Psalo se o tom ve všech mezinárodních novinách a zprávy vysílala také Svobodná Evropa. Jana musela v sedmnácti letech zůstat sama v Rakousku. Byt, který maminka dostala při nástupu do práce, převzala Jana společně s pozicí malířky a designérky, což bylo původně zaměstnání její maminky. Začala si vydělávat, dokončila školu, nechala si odebrat české občanství a po 13 letech se opět s milovanou maminkou shledala. I přes dopisy od svého komunisticky smýšlejícího otce, který ji nabádal, aby se vrátila do Československa, vydržela, a domů se podívala až po revoluci v roce 1989. Natrvalo se do Čech vrátila až v roce 1999, a to nikoliv do rodné Prahy, ale do Jablonce, kam jezdila na letní pionýrské tábory a kde si to zamilovala.